

ז' ניסן ה'תשע"ו 15.4.16

מגזין מס' 376

שבת הגדול פרשת מצורע/ י"א ניסן

קשר- שבועי מאת הרב יאיר קלב

המגזין מוקדש לעילוי נשמת בנימין בן משה ורחל

החייב כספך

חשיפת האמת מתוך ההעלם

תמליל בעיבוד קל מתוך שיעורי הרב קלב

יהודי לשון מודה על האמת ענינו להיות 'משרת'. עלי לשרת את אמיתת כל דבר: אמיתת האבהות, אמיתת האמהות, אמיתת החברות, אמיתת הזוגיות וכו'.

כל דבר ודבר הוא בעצם בבחינת ניצוץ קדוש המחכה לי שאחלץ אותו מכלאו, מהעלם הקליפות המסתירות על התוך. ובכדי לחלץ את האמת המסתתרת בכל סיטואציה בה אני נתקל בהשגחה פרטית עלי לשרת את אותה אמת ובכך להביא אותה לידי גילוי.

כפי שהבעל שם טוב הקדוש אומר, שבכל מה שיהודי פוגש בחייו חבוי ניצוץ קדוש, בפנים יש מסר אלוקי שעלי לגאול אותו מכלאו, כלא של ההסתר וההעלם - 'עולם' לשון 'העלם'.

לוח שיסורים

"לא רק קביעות בזמן אלא גם קביעות בנפש..." (אדמו"ר הזקן) - היינו שיש לקבוע עתים ללימוד התורה, ליצור 'דופק לימודי' קבוע, ביום ובשעה, עד אשר יגלה האדם כי, לאמיתו של דבר, התורה היא לחם חוקו ומזון הנפש...

בימים האלה מקיים הרב כלב שיעור שבועי קבוע מידי יום חמישי בשעה 21:30 במושב חמד שבמרכז הארץ. הכניסה לישוב בכביש (מס' 412) המוביל מבית דגן לאור יהודה, רח' הזית 83 בבית הכנסת שבחצר משפחת שרעבי. השיעור משודר בזמן אמת בשידור חי באינטרנט, באתרנו: www.tanyaor.com

בימי חמישי י"ג ניסן 21/4/16 וכ' ניסן 28/4/16 לא יתקיימו שיעורים

התכנסות (כיבוד ושתייה קלה מ-21:00) במושב חמד, לפרטים נוספים: שי גרציק 052-4-446-144

[בכניסה למושב חמד - ישר עד הכיכר, בכיכר שמאלה לרח' הזית - לקראת סוף הרחוב, לפני הכיכר הבאה - הזית 83 מצד שמאל. חניה בשפע מאחורי בית הכנסת שבהמשך שביל הכניסה לחצר]

לחיות עם הזמן... (אדמו"ר הזקן) - היינו שבכל זמן וזמן מתרחשת פתיחת שער רוחני, דרכו יורדים לעולם הזה אור ושפע מיוחדים, אשר יש להכין כלים כדי לקלוט 'גשמי ברכה' אלה ולתרגמם למעשים עד אשר תואר, באופן ממשי, סביבתנו המיידית בגוון המסוים של נתינת הכח הטמונה באותו זמן.

שבת הגדול

"שבת שלפני הפסח נהגו בני אדם לקרוא אותו 'שבת הגדול', ולא ידעו על מה הוא גדול מכל שבתות השנה. אלא לפי שחודש ניסן שבו יצאו ממצרים, חמישי בשבת היה, כדאמרינן בסדר עולם, ומקחו של קרבן הפסח מבעשור היה (' בניסן), בשבת שלפני הפסח. אמרו בני ישראל: הן נזבח את תועבת מצרים (שהכבש היה ה'עבודה זרה' של מצרים) לעיניהם ולא יסקלוננו? אמר להם הקב"ה: עתה תראו הפלא אשר אעשה לכם. הלכו ולקחו איש איש את פסחו להיות להם למשמרת עד ארבעה עשר יום. כשראו כן המצרים היו רוצים לקום ולנקום מהם, והיו מעיהן מחותכין, ובאש נדעכין, ונידונין בייסורין ובחוליים רעים, ולא הזיקו לישראל. ועל שם שנעשו בו ניסים לישראל נקרא שבת שלפני הפסח 'שבת הגדול'". (מפי רבי אברהם נוחו עדן).

נס גדול נוסף שהתרחש ביום זה: בני ישראל סיפרו לשכניהם המצרים, שהם עומדים להקריב את השה לה', כדי שהקב"ה יהרוג את בכורי מצרים. מששמעו זאת בכורי מצרים, תבעו מאבותיהם לשחרר את ישראל, וכאשר סירבו - לחמו נגדם והרגו הרבה מהם. על כך נאמר: "למכה מצרים בבכוריהם". ובשיחותיו מוסיף הרבי מליובאוויטש: "נהגו בדורות האחרונים שהחכם דורש הלכות פסח בשבת שלפני אם אינו ערב פסח... והעיקר... ללמד להם (לעם) המעשה אשר יעשו". ביום השבת, לאחר תפילת מנחה, קוראים בבית הכנסת בהגדה: מהפיסקה "עבדים היינו" ועד "לכפר על כל עוונתנו". במוצ"ש עושים "קידוש לבנה".

התגלות ה'על טבעי' בתוך הטבע

נקודות בעיבוד קל מתוך שיחה של הרבי מליובאוויטש

למכה מצרים בבכוריהם

בעשרה בניסן התחולל במצרים נס גדול: ביום זה נצטוו עם ישראל לקחת כבש ולשמרו בבית עד שחיטתו בערב פסח. לשכניהם המצרים סיפרו בני ישראל, שהם עומדים להקריב את השה לה', כדי שהקדוש ברוך הוא יהרוג את בכורי מצרים. שמעו זאת בכורי מצרים ותבעו מאבותיהם לשחרר את ישראל, וכאשר סירבו - לחמו נגדם והרגו הרבה מהם. על כך נאמר: "למכה מצרים בבכוריהם".

נס זה אנו מציינים בכל שנה בשבת שלפני פסח, המכונה 'שבת הגדול', על שם הנס הגדול שאירע בה; שכן בשנה ההיא חל עשרה בניסן ביום השבת. אולם נשאלת השאלה, מדוע קבעו את זכרון הנס ליום השבועי שבו הוא התרחש (השבת) ולא לתאריך בחודש (' בניסן), כפי שנקבעו כל מועדי ישראל? מהלך השמש ומהלך הלבנה הטעם הפשוט לכך ניתן בשולחן ערוך: "לפי שבעשרה בניסן מתה מרים וקבעו בו תענית כשחל בחול". אך

החודש: בתאריכים אלו זכינו שהקב"ה נהג עמנו בדרך ניסית, תוך גילוי קדושה מיוחדת, שלמעלה מטבע העולם. לכן שייכים המועדים לימי החודש, המציינים ניסים.

נס בתוך הטבע

אולם הנס של שבת הגדול הוא מסוג אחר. לא היה זה נס ששידד (שבר) את הטבע, אלא 'נס גדול' – **שהטבע עצמו נלחם ברע**. בכורי מצרים נהגו בדרך טבעית לגמרי – לאחר שחשו על בשרם את תשע המכות הקודמות, חששו עכשיו לחייהם ולחמו למען שחרור בני ישראל ממצרים. זו גדולתו של נס זה, שבא בתוך מערכות הטבע עצמן.

נס כזה, שמשנה את הטבע עצמו, קשור עם ימי השבוע דוקא, כי הוא אינו שידוד הבריאה, אלא השתלבות האור האלוקי העל טבעי בתוך טבע הבריאה עצמה. לכן נקבע זיכרון הנס ליום השבת ולא ליום בחודש.

מצב זה של התגלות הכח האלוקי העל טבעי בתוך מסגרות הטבע והבריאה, יתגלה במלוא שלמותו בזמן הגאולה. בגאולה האמיתית והשלימה יראה בגילוי לעין כל כי הטבע עצמו אף הוא אלוקות.

(מעובד מתוך הספר "שלחן-שבת"

על-פי 'ליקוטי-שיחות' כרך כ"ז)

סיבה זו נראית צדדית למדי. ומאחר שכל עניני התורה מדויקים לחלוטין, עלינו לומר, שהנס הזה שייך במיוחד לימי השבוע יותר מאשר לימי החודש, ולכן נקבע לציינו בשבת שלפני הפסח.

יש הבדל מהותי בין ימי השבוע לימי החודש: ימי השבוע קשורים לשבעת ימי הבריאה, והם נקבעים על פי מהלך השמש. לעומת זאת, קביעת החודשים אינה חלק ממהותה של הבריאה, אלא זהו סדר שנקבע לאחר הבריאה, והוא קשור במהלך הלבנה.

הנהגה טבעית והנהגה ניסית

שני המעגלים הללו – מעגל השבוע ומעגל החודשים – מסמלים שתי מערכות שבהן הקב"ה מנהיג את העולם: הנהגה טבעית והנהגה ניסית. מעגל ימי השבוע שעל פי מהלך השמש מסמל את ההנהגה הטבעית, שהיא קבועה מתחילת הבריאה ואין בה שינויים. לעומתו, מעגל החודשים שעל פי מהלך הלבנה מסמל את ההנהגה הניסית, שהיא בבחינת חידוש ('חודש' מלשון חידוש). ובזה ישנם שינויים מעת לעת, כלבנה המתחדשת מחודש לחודש.

זהו הטעם הפנימי לכך שהמועדים נקבעו על פי ימי

מארז ניגוני חב"ד

מ"ח ניגונים של התבוננות וכיסופים!!

4 דיסקים ב-120 ש"ח בלבד (כולל משלוח)

להזמנות: 052-56-75-770

יום הבהיר- י"א ניסן

יום הולדתו של הרבי מליובאוויטש, נשיא דורנו, בעיר ניקולייב בשנת ה'תרס"ב (1902). כיום, ניתן לעמוד ביתר שאת על עוצמת המהפכה שחולל הרבי. שליחיו פועלים באלפי נקודות על פני כדור הארץ, מתאיילנד ועד הונולולו, מהונג קונג ועד זאיר, מבואנוס איירס ועד מרוקו ותוניס. בכל מקום הימצאם מהווים חסידי הנאמנים הגורם המתסיס והמפריח את חיי היהדות. מפיצים אמונה וחסד, שמחה ומסורת יהודית, בשמש חומה בצורה ותריס בפני גלי הטמיעה וההתבוללות.

קדוש מבטן ומלידה

ראשי פרקים מתולדות חייו של הרבי מליובאוויטש

הרבי נולד בעיר ניקולייב בשנת ה'תרס"ב, ונקרא בשם 'מנחם מענדל' על שם אדמו"ר ה"צמח צדק" נשמתו עדין. ביום הולדתו, שלח אדמו"ר הרש"ב ששה מברקים לאביו רבי לוי יצחק, ובהם ברכות ואיחולים וכן שאלות והדרכות הקשורות בלידת הילד וחנוכו.

דברים מיוחדים גילה הרבי הריי"צ בשנת תרצ"ט, בליל הסדר השני, כאשר הגיע לפיסקא בהגדה "ואחרי כן יצאו ברכוש גדול", וכך אמר: בשנת תרס"ב היו גזירות רעות על כלל ישראל, וקודם חג הפסח נתבטלו בדרך נס... לימים סיפרה הרבנית חנה, אמו של הרבי, אודות ההוראות שנתקבלו אצלם מאת הרבי הרש"ב בקשר ללידתו, ומהם: שיקפידו ליטול את ידיו, ושיכינו עבורו כיפה וטלית קטן... פעם אמרה הרבנית על בנה: זאת אוכל לומר לכם בבטחה, כי הוא קדוש מבטן ומלידה!

אבי הרבי, הרב הגאון המקובל רבי לוי יצחק, היה מספר כי הרבנית מעולם לא הניקה את התינוק בטרם היתה נוטלת את ידיה! על כך הוסיפה הרבנית חנה שהתבטאה פעם: בעלי ציוה עלי ליטול את ידיו של התינוק בכל עת שיתעורר משנתו וירצה לאכול – החל מלידתו, על פי הוראתו של אדמו"ר הרבי הרש"ב נשמתו עדין.

תרס"ב (1902) – נולד בי"א בניסן, בעיירה ניקולייב שבאוקראינה, להוריו: רבי לוי יצחק וחנה שניאורסון.

תרס"ז (1907) – עבר עם הוריו ליקטרינוסלב שבאוקראינה (כיום דנייפרופטרובסק), שם נתמנה אביו לרב הראשי של העיר והמחוז.

תרפ"ג (1923) – נפגש לראשונה עם האדמו"ר השישי של חב"ד, רבי יוסף יצחק שניאורסון. באותו מעמד בחר בו הרבי לחתן לבתו – חיה מושקא.

תרפ"ח (1928) – יצא עם חותנו המיועד מרוסיה והגיע לריגה שבלטביה.

תרפ"ט (1929) – נישואיו בווארשה. אחרי כן יצא עם רעייתו לברלין, שם התבודד ועסק בתורה לצד לימודים כלליים.

תרצ"ג (1933) – הגיע עם רעייתו לפריס. שם הוסיף להתבודד ולעסוק בתורה, וגם השלים כמה תארים אקדמיים בסורבון.

תש"א (1941) – ניצל מציפורני הנאצים ימח שמם, והגיע עם רעייתו לארה"ב. חותנו, שהגיע לשם שנה לפניו, מינהו ליושב ראש 'המרכז לעניני חינוך' – הזרוע החינוכית של חב"ד בעולם, והעמידו בראש 'מחנה ישראל' – ארגון

צדקה העוסק בענייני סיעוד חברתי, וכן בראש 'קה"ת' – מערכת ההוצאה לאור של ספרות חב"ד. בכך למעשה הוצב הרבי בצומת המרכזית של העשייה החב"דית כשהוא מנווט את שלושת זרועות הארגון והביצוע החשובות של התנועה. למרות אופיו הבלתי מתבלט ונסיונותיו להצטנע, הוכר הרבי כגאון הבקי בכל חדרי התורה, וכבעל כשרונות מזהירים. חמיו נהג להטיל עליו משימות הסברתיות שונות שדרשו ידע נרחב ויכולת אינטלקטואלית רבה. בהזדמנויות שונות כינהו מתוך חיבה והערכה – 'שר ההסברה שלי'.

תש"י (1950) – בי' בשבט נסתלק חותנו, וכשנה לאחר מכן קיבל על עצמו את ההנהגה כממלא מקומו כאדמו"ר השביעי בשושלת חב"ד. מאז הוא כונה בפי כל 'הרבי מליובאוויטש', או בקיצור 'הרבי'. בתוך זמן קצר הפכה תנועת חב"ד תחת שרביט הנהגתו לכח הדומיננטי ביותר ביהדות זמננו, בשולחו בקצב גובר והולך את שליחיו לפעול בכל נקודה יהודית על פני כדור הארץ.

תשמ"ח (1988) – הסתלקות רעייתו הרבנית. מכאן ואילך החל לשהות יותר ויותר בלשכתו שבמרכז חב"ד העולמי, עד אשר, כעבור שנתיים, חדל כמעט להתגורר בביתו.

תנש"א (1991) – הרבי יצא בהכרזה: "הגיע זמן הגאולה", וקרא לכל יהודי להתכונן להתגלותו הקרובה של משיח צדקנו על ידי לקיחת אחריות אישית לזירוז הגאולה.

תשנ"ב (1992) – בכ"ז באדר א', בשעה ששהה על קבר חותנו, לקה בשבץ מוחי ששיתק מחצית מגופו ונטל ממנו את יכולת הדיבור. אף על פי כן חזר במהירות להשיב על שאלות ובקשות, באופן שמזכירי קוראים לפניו את השאלה והוא משיב בתנועות ראשו לחיוב או לשלילה. כן חזר להיראות לפני הציבור, בעיקר לאחר התפילות.

תשנ"ד (1994) – בג' בתמוז, לאחר תקופת הדרדרות והחרפה קשה במצב בריאותו, נגנז ארון הקודש. אולם חסידות חב"ד כולה מוסיפה לראות בו מנהיגה ומורה דרכה גם בהווה. דמותו מלווה את חסידי חב"ד בכל פועלם תוך שהם חשים מחוייבות עמוקה להמשכת מפעליו ולהפצת משנתו הרוחנית.

מנהיגות אמיתית

אחד האתגרים הראשונים שעמדו בפני הרבי, עם עלותו על כס האדמו"רות, היה לשקם את תנועת חב"ד. ערש לידתה, מקורה ומקום התפשטותה העיקרי של חב"ד היה ברוסיה, שם הקיפה התנועה רבבות בתי אב. עד אשר המהפכה הסובייטית שמה קץ לחיים היהודיים הגלויים ברוסיה, אזי רבים מחסידי חב"ד נאסרו, הוגלו ואף נהרגו על ידי השלטון הקומוניסטי. גם סניפיה של התנועה בארצות אחרות, בעיקר בפולין ובמדינות הסמוכות לה, נגדעו בשואה.

כאשר נחלץ הרבי הקודם מליובאוויטש מאירופה הבווערת והצליח להגיע שבור ורצוף לאמריקה, לא נותרו מתנועת חב"ד אלא הזכרונות וקומץ שרידים, אודים מוצלים מאש. הוא פתח במאמץ גדול לבנות מחדש את ההריסות ולהקים בניין ליהדות שורשית באמריקה – ארץ שהיתה סמל של התנתקות מחיי היהדות המקוריים. מאמצים אלה שהרבי הקודם החל בהם הניבו פירות כבר בימיו, אך עיקר הפריצה מן הכח אל הפועל החלה בתקופת הנהגתו של חתנו וממלא מקומו. הרבי ליקט את החסידים הבודדים שהיו פזורים בכל העולם, ובנה מהם גרעין מוצק שממנו צמחה מחדש התנועה הגדולה והמפוארת של חב"ד. אולם הרבי סירב להמתין עד השלמת משימת השיקום הפנימית. בעיות בווערות של הקיום היהודי טרדו את שלוותו. וכך, תוך כדי בניינה של חב"ד, החל להפעיל את קומץ החסידים שעמד לרשותו כחיל חלוץ לפעילות ולעשייה בקרב כלל ישראל.

הרבי שיגר את חסידיו לקהילות יהודיות רדומות על מנת לעוררן ולהפיח בהן חיים יהודיים מחודשים. עד מהרה הפכו אלו למרכזים יהודיים תוססים.

הרבי לא היסס להקריב את האינטרסים של תנועת חב"ד עצמה למען האינטרסים של כלל העם היהודי. כאשר חסידי חב"ד בישראל ביקשו להקים מוסדות איכותיים לילדי 'שמנת', השיב הרבי, כי את הילדים הללו יקלטו בחפץ לב גם גופים אחרים. "חב"ד צריכה לעשות מה שאחרים אינם רוצים ואינם יכולים לעשות", אמר. בהכוונתו הישירה הגיעו שליחיו למקומות הנידחים ביותר בעולם. שום דבר לא הרתיע אותם - לא קשיי שפה והתאקלמות מנטלית, לא העדר חברה וסביבה תומכת, לא חוסר כסף. היה כח אחד מרכזי שגבר על כל אלה - הרבי. שליח חב"ד היה מוכן לסבול ולהקריב ללא שיעור, כשהוא שואב את סיפוקו מכך שהוא גורם נחת ושמחה לרבי. כיום, למעלה משישים שנות פעילות, ניתן לראות את עוצמת המהפכה שחולל הרבי. שליחיו מפוזרים באלפי נקודות על פני כדור הארץ, מתאילנד ועד הונולולו, מהונג קונג ועד זאיר, מבואנוס איירס ועד מרוקו ותוניס. בכל

מקום הם מהווים הגורם המתסיס והמפריח את חיי היהדות. הם מפיצים אמונה וחסד, שמחה ומסורת יהודית, ומהווים תריס בפני גלי הטמיעה וההתבוללות. כך הפך הרבי את קומץ החסידים שקיבל תחת הנהגתו למעצמה אדירה, חוצה גבולות ויבשות. מפעל חייו זה מוכיח יותר מכל דבר אחר את עוצמת מנהיגותו, חזונו ואחריותו הכוללת לכל יהודי באשר הוא, בכל קצווי תבל.

מנהגי היום

- א. מיום זה מתחילים לקרוא, דבר יום ביומו, את פרק התהילים החדש של הרבי, מזמור קט"ו.
- ב. נוהגים לכתוב ביום זה פ"נ (פדיון נפש - בקשת ברכה), ושולחים את הבקשה לברכה לציון.
- ג. יום התוועדות ושבת רעים גם יחד בדברי חיזוק, ניגונים וקבלת החלטות טובות.

<http://rabbi770.uni.cc> לשליחה לציון:

מעובד מתוך אתר צעירי חב"ד (<http://chabad.org.il>)

ההתאקלמות מנטלית, לא העדר חברה וסביבה תומכת, לא חוסר כסף. היה כח אחד מרכזי שגבר על כל אלה - הרבי. שליח חב"ד היה מוכן לסבול ולהקריב ללא שיעור, כשהוא שואב את סיפוקו מכך שהוא גורם נחת ושמחה לרבי. כיום, למעלה משישים שנות פעילות, ניתן לראות את עוצמת המהפכה שחולל הרבי. שליחיו מפוזרים באלפי נקודות על פני כדור הארץ, מתאילנד ועד הונולולו, מהונג קונג ועד זאיר, מבואנוס איירס ועד מרוקו ותוניס. בכל

התחדשנו!
 בואו לבקר
 באתר המשודרג
 www.tanyaor.com

הסיפור השבועי

איפה האלוקים?

דלת המכונית הפתוחה. פתאום התייצב הצעיר מול הרבי והחל לומר דבר מה. הרבי עצר והקשיב לדבריו. הבחור שעמד מרחוק לא היה יכול לשמוע את תוכן הדברים, אבל ראה מחזה יוצא דופן.

הצעיר שאל דבר מה את הרבי, והרבי השיב לו כשהוא מסמן בידו תנועה סיבובית. הצעיר נראה לא מרוצה. שוב אמר משהו לרבי. הרבי חיך, הישיר את מבטו אליו ואמר דבר מה, מצביע באצבעו לעבר ליבו של הבחור. הרבי הוסיף ואמר עוד כמה מילים, והן השאירו את הצעיר עומד כמסומר על עמדו. הרבי פנה לעבר הרכב ונסע.

בחור הישיבה עמד מרחוק ועקב אחרי הצעיר. לאחר שעמד זמן מה על מקומו נכנס אל בית המדרש, התיישב על אחד הספסלים והחל למרר בבכי. הבחור היה סקרן לדעת מה דיבר עמו הרבי והתיישב לידו. הוא המתין עד שהצעיר נרגע מעט ואז החל לדובבו.

הצעיר היה נסער מאוד. "אינך מסוגל להבין מה הרבי חולל בנפשי", אמר ופתח את סגור ליבו לפני הבחור. הוא נולד בעיר באפאלו שבמדינת ניו יורק, למשפחה אמריקנית משכילה, נטולת שורשים יהודיים. בביתו לא דיברו מעולם על היהדות, ומלבד עובדת היותו יהודי לא ידע דבר. את לימודיו האקדמיים עשה בבאפאלו.

בתקופת לימודיו באוניברסיטה החל לתהות על משמעות יהדותו. זה היה כאשר נוצר קשר בינו ובין סטודנטית לא יהודייה. הוא סיפר על הקשר להוריו והביע את רצונו לשאתה לאשה. ההורים נראו מזועזעים עד עומק נפשם והפצירו בו מאוד לעזוב אותה ולמצוא לו אשה יהודייה.

תגובת הוריו טלטלה את עולמו. הוא לא הצליח להבין איך מתיישבת אדישותם של הוריו לענייני הדת והמסורת היהודית עם זעזוע עמוק כל כך מהרעיון שבנם יישא

בצהרי יום שגרתי נכנס צעיר יהודי גבוה קומה, בעל שיער שחור ומתולתל, לחדר המזכירות של הרבי מליובאוויטש וביקש להיכנס בדחיפות אל הרבי.

בעבור המזכיר זו היתה תופעה שגרית למדי. בני אדם מכל גוני הקשת ביקשו להתקבל אצל הרבי. האחד עשוי היה להיות רב דגול או איש ציבור מכובד, והשני יהודי פשוט, שבא לתנות את צרותיו הפרטיות ולבקש ישועה. כולם חשו בצאתם אותה תחושה: הרבי קיבל את פניהם במאור פנים, האזין בתשומת לב, ונתן מענה מרגיע ומעודד לשאלותיהם.

המזכיר עיין ביומן והשיב לצעיר כי מספר הממתינים לפגישה גדול מאוד, וכי יוכל לסדר לו מועד לפגישה בעוד כמה חודשים. הצעיר התרגז למשמע הדברים, ובלי לומר מילה יצא מחדר המזכירות בזעף וטרק את הדלת אחריו.

בדיוק אז עבר במקום אחד הבחורים הלומדים בישיבה, אשר הבחין בצעיר הזועף. הוא קשר עמו שיחה, ובמהלכה סיפר לו הצעיר עד כמה חשוב לו לשוחח עם הרבי. אף שלא סיפר דבר על עצמו, הבחור התרשם מִכִּנּוּת דבריו וכי הצורך החיוני שלו לפגוש את הרבי אמיתי.

"אתה יודע מה", הציע בחור הישיבה, "יש לי עצה בשבילך". הוא הדריך את הצעיר כיצד לנהוג. הצעיר היה מרוצה והמתין להזדמנות הנאותה.

את סדר יומו העמוס, שהתחיל בבוקר ונגמר מאוחר בערב, נהג הרבי לקטוע פעם אחת באמצע היום. הוא היה נכנס אל המכונית והמזכיר היה מסייע אותו אל בית. הבחור שיעץ לצעיר מה לעשות המתין בדריכות עד שהרבי יצא מחדרו, ומיהר לצפות במה שעתיד לקרות.

כהרגלו, הרבי יצא מפתח הבניין וירד במדרגות. השביל המוליך מהבניין היה ריק מאדם. רק המזכיר ניצב ליד

"כשניגשתי אל הרבי הייתה השאלה הראשונה שעמדה על לשוני: 'היכן אלוקים?'. התכוונתי בעצם לשאלה אם אכן יש אלוקים. הרבי השיב לי כי אלוקים נמצא בכל מקום, וסימן באצבעו תנועה סיבובית. "תשובתו לא סיפקה אותי, וכמעט בדמעות אמרתי לו: 'רבי, אני רציני!' לרגע הרבי חייך ואז אמר, כשהוא מצביע לעבר ליבי: 'כאן הוא, בלב שלך!'. ואז הרבי הוסיף ואמר: 'התחל להניח תפילין, ואני מציע שתלמד בספר הכוזרי, וכן בספר קיצור שולחן ערוך'.

"אינני יודע להסביר זאת, אולם דברי הרבי חדרו עמוק לליבי, הרגיעו אותי והניחו את דעתי", סיים הצעיר. הצעיר החל ללמוד יהדות, ונעשה יהודי שומר תורה ומצוות. כיום הוא עומד בראש משפחה גדולה ומנהל בית יהודי חם.

(מתוך העלון השבועי **שיחת השבוע**)

נכרייה. פתאום החלו להעסיק אותו שאלות על קיום הבורא ומשמעות הדת.

בעקבות השאלות האלה יצר קשר עם שליח הרבי בבאפאלו, הרב נתן גוראריה. הרב למד עמו והציע לפניו חומר רב לקריאה בענייני אמונה. עם זה, ככל שקרא והתעניין חש נבוך ואבוד יותר, עד שכמעט איבד טעם בחייו. אמנם הדברים נראו בעיניו משכנעים ואמיתיים, אך נשארו ברמת השכל בלבד, בעוד ליבו כאילו מיאן לקבלם.

הרב גוראריה חש כי אין בכחו לפתור את בעיותיו של הבחור. הוא הציע לו לנסוע אל הרבי, ולהציע לפניו את שאלותיו. "ההמשך כבר ידוע לך", אמר הצעיר לבחור, שהאזין לו רוב קשב. אך הבחור הזדרז לומר כי ממקום עומדו יכול היה רק לראות אך לא לשמוע. "אם-כן אספר לך", המשיך הצעיר.

עזרו לנו,
להמשיך בעשייה!

טל' 052-5675770

עמותת "תניא - מודעות עצמית ביהדות" צריכה את העזרה שלך!

”זאת התורה אדם” (במדבר יט' ד)

כשם שבאדם ישנם גוף ונשמה, כך גם בתורת ישראל ישנם גוף התורה (פשט הכתוב-’נגלה’) ונשמת התורה (פנימיותה, סודותיה ורזיה-’נסתר’). במדור זה מובא פרוט נושאי הפרשה על פי ’נגלה’, ובמדור שלאחריו יובא ביאורה של נקודה או של מספר נקודות מן הפרשה על פי פנימיות התורה.

נקודות עיקריות בפרשת מצורע

דיני המצורע וטהרתו

לאחר שנקבע בודאות כי אדם מסויים הינו מצורע, עליו לצאת אל ’מחוץ למחנה’. וכשיסור ממנו הנגע יצא אליו הכהן, ורק כשיפסוק כי אכן חלף נגע הצרעת, יתחיל תהליך טהרתו.

לטהרת המצורע לוקחים הכהנים שתי ציפורים טהורות, מקל עץ ארז, פיסת צמר צבועה ואגודת צמח האזוב. שוחטים את אחת הציפורים, ואת דמה נותנים לכלי חרס ובו מי מעיין. לאחר שאוגדים את מקל הארז והאזוב בפיסת הצמר, טובלים אותם וכן את הציפור החיה בכלי החרס שבו דם הציפור השחווטה. מתיזים באצבע על המצורע שבע פעמים מתערובת הדם והמים, ואת הציפור החיה משלחים לחופשי.

לאחר טקס זה, טובל המצורע, מכבס את בגדיו ומגלח את כל שיער ראשו וגופו. אזי מורשה הוא להכנס למחנה ישראל וממתין שם עוד שבעה ימים. למחרת ימי ההמתנה, ביום השמיני, שוב יתגלח, יכבס את בגדיו, יטבול ויביא את קרבנו – שני כבשים זכרים, כבשה אחת בת שנה, מנחת סולת (שלושה עשרונים) בלולה בשמן ולוג שמן נוסף. לאחר הקרבת הקרבנות השונים, כל קרבן על פי מתכונתו, נותנים מדם אחד הכבשים על תנוך אוזנו הימנית של המצורע וכן על בהוני ידו ורגלו הימניים. כמו כן נותן הכהן מלוג השמן הנוסף לכף ידו השמאלית ומזה ממנה לפני ארון העדות שבע פעמים. משארית השמן שבכפו, נותן הוא שוב על תנוך אוזנו של המיטהר וכן על בהוני ידו ורגלו הימניים. לאחר מכן שופך הוא את יתרת

השמן על ראשו של המצורע. לאחר כל אלה מעלה הכהן לבסוף על המזבח את קרבנות המצורע.

מצורע שאין ידו משגת כל אלו, יכול להביא (במקום אחד הכבשים והכבשה) שני בני יונה או תורים, וכן עשרון אחד סולת במקום שלושה עשרונים.

דיני צרעת הבתים וטהרתם

כאשר מופיע נגע הצרעת בבית מגורים במין מראה ירוק או אדום, יש לקרוא לכהן ועל פי החלטתו יוסגר הבית לשבעה ימים. אם לאחר ימי ההסגר נראה כי התופעה מתפשטת, יצוה הכהן להוציא את האבנים הנגועות ולהרחיקן אל מחוץ לעיר; במקומן יניחו אבנים חדשות שאותן יטייחו כראוי. אם תשוב התופעה, אזי יוגדר הבית כנגוע בצרעת ממארת ויאלצו להורסו עד ליסוד ולהרחיק את ההריסות אל מחוץ לעיר. כל הנמצא בבית בימי ההסגר, אדם וכלים – טמא, וזקוק לטהרה בטבילה. אם לאחר ההסגר מתברר כי נרפא הבית מן הצרעת, יטהר אותו הכהן בתהליך זהה לדרך טהרת המצורע כנ”ל.

דיני טומאת הזב ושכבת הזרע

איש שזב ממנו ריר הרי הוא מטמא את מקום מושבו. הנוגע בזב, ברוקו, במקום מושבו וברכבו, עליו לטבול ולהמתין עד הערב לטהרתו. גם הנושא את הזב או בגד או כלי שהיה במגע עימו, עליו לכבס את בגדיו. כלי חרס שנגע בו הזב – יישבר וכלי עץ יישטף. לטהרתו, ימתין הזב שבעה ימים ולאחר מכן יכבס בגדיו, יטבול ויביא קרבנות חטאת ועולה – שני בני יונה או תורים. איש שפלט שכבת זרע, עליו לטבול ולהמתין עד הערב

הנוגע בה, במקום מושבה או במשכבה, עליו לטבול ולהמתין לטהרתו עד הערב. השוכב עם אשה נידה – טמא שבעת ימים. אשה שדם זב ממנה שלא בשעת נידתה, הרי היא טמאה כנידה. לטהרתה, תיספור שבעה ימים נקיים ולמחרת תביא קרבנות חטאת ועולה – שני בני יונה או תורים.

לטהרתו. בגד שישב עליו – יש לכבסו ובערב יטהר. היתה אשתו במגע עימו באותה שעה, עליהם לטבול ולהמתין עד הערב לטהרתם.

דיני טומאת נידה וזבה

כאשר זב דם מאשה, הרי היא נידה משך שבעה ימים.

חסידות על הפרשה מצורע

כדי להיות "לרצון לפני ה' על האדם להיות "כל ימיו בתשובה" והבגד או השתי... אשר תכבס וסר מהם הנגע וכובס שנית וטהר (יג, נח) וסר מהם הנגע: אם כשכיבסוהו בתחילה על פי כהן סר ממנו הנגע לגמרי. וכובס שנית: לשון טבילה (רש"י)

ביאור ענין "וכובס שנית" בעבודת האדם:

"כשכיבסוהו בתחילה" – כשאדם שב בתשובה על חטא שחטא,

"סר ממנו הנגע לגמרי" – נמחל לו לגמרי מה שעבר על מצות המלך" (אגרת התשובה פ"ב),

"וכובס שנית" – "אמנם שיהיה לרצון לפני ה'... (להיות רצוי וחביב לפניו יתברך כלפני החטא) היה צריך להביא קרבן... ועכשיו... התענית הוא במקום קרבן".

"לשון טבילה" – כדי להיות "לרצון לפני ה'" על האדם להיות "כל ימיו בתשובה", על ידי 'טבילה' ב'מי הדעת הטהור' של התורה. וכמבואר באגרת התשובה (פ"ט) ש"כל ימיו בתשובה" היינו 'תשובה עילאה', הנעשית על ידי העסק והשקידה בתורה.

(לקוטי שיחות כרך ז עמ' 99)

מטרת הגלות – לגלות ה'מטמוניות' שבאדם

ונתץ את הבית... והוציא אל מחוץ לעיר (יד, מה)

ונתץ את הבית: וביתא דנא סתריה (חורבן בית המקדש). והוציא אל מחוץ לעיר: ועמא הגליה לבבל (מדרש רבה)

רש"י פירש לעיל (פסוק לד) שנגעי בתים הביאו לידוי גילוי מטמוניות של זהב. כלומר, כשקורה דבר מצער, אירוע שגורם ל'ניתוץ הבית' (גזלת מנוחת הנפש), אין ספק שהדבר לא בא אלא כדי להוסיף טובה וברכה, לגלות את הטוב הטמון אצל האדם.

והוא הדין לחורבן הבית וגלות עמנו: מטרת הגלות היא לגלות את ה'מטמוניות' שבאדם, האוצרות הרוחניים הנפלאים שנתן בורא כל הנשמות יתברך בתוך כל נפש יהודית, וכן לגלות את ה'מטמוניות' שמסביבו – הניצוצות הקדושים הטמונים ב'חלקו בעולם'.

וגילוי ה'מטמוניות' כמדרשו – הם האוצרות הרוחניים שבנפש היהודית, מביא ל'מטמוניות' כפשוטו – שפע רב של כסף וזהב גשמיים.

(לקוטי שיחות כרך כב, עמ' 197)

בקרו אותנו באתר

המחודש www.tanyaor.com

וגם ביו-טיוב ובפייסבוק:

בלוגים מצולמים וניגונים (באיכות HD)

סדר התנ"ך

תניא
חודעות
עצמית
ביהדות

עזרה ראשונה לנפשו

שבת שלום!!!

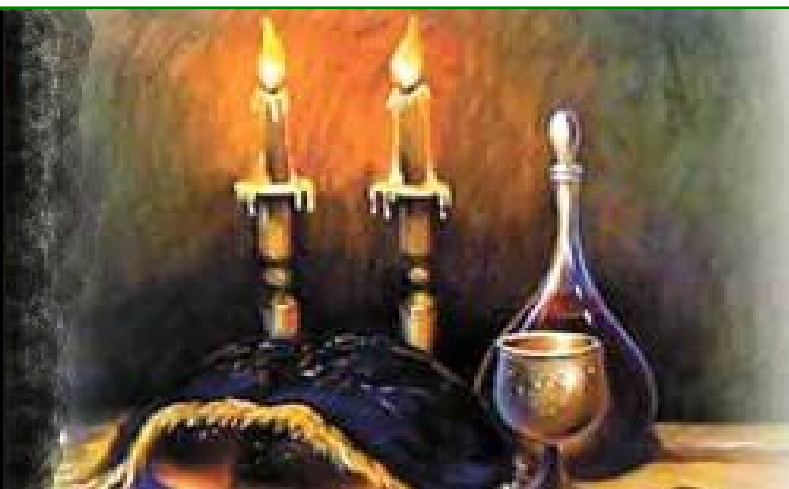
ליקוט, רעיונות, כתיבה ועימוד: חי דמארי
כתיבה, עריכה, והגהה: הרב יאיר כלב
להערות, הארות, הצעות או תיקונים, אנא כתבו לנו

tanyaor4u@gmail.com

הרבי מליובאוויטש הנהיג ועודד שכל אשה ובת (מגיל רך ביותר ולפחות מגיל 3) תדלקנה נרות שבת וחג.

צאת השבת	הדלקת נרות	עיר (שעון קיץ)
19:47	18:33	י-ם
19:49	18:48	ת"א
19:49	18:40	חיפה
19:49	18:50	ב"ש

נהנתם? העבירו הלאה, ליזכות עוד ועוד יהודים בהרחבת המודעות למקורותינו.

נא לשמור על קדושת הגיליון